EEN WITGERANDE, MAAR TOCH GEWONE TUINSLAK

door

Thijs W. de Boer

Op 15 september 1984 nam ik op bomen langs de noordelijke rand van het landgoed Stania State te Oenkerk een groot aantal exx. van de gewone tuinslak (Cepaea nemoralis) waar. Sommige zaten wel 5 tot 6 m hoog op de stammen.

Na van een groot aantal de kleur van de mondopening te hebben bekeken, stuitte ik op een exemplaar met een witte mondrand. Omdat de afmetingen van dit dier geringer waren dan die van de omringende tuinslakken, meende ik in eerste instantie te doen te hebben met de witgerande tuinslak (Cepaea hortensis). Na uitprepareren van de pijl bleek het toch zonder twijfel een gewone tuinslak te zijn.

De schelp heeft een afwijkend kleurpatroon. Op plaatsen waar zich bruin pigment moet bevinden is de schelp doorschijnend geel. Op de laatste winding bevinden zich onder 2 brede en boven 3 smalle doorschijnende banden. De tussenliggende banden en de basis van de schelp zijn geelwit en niet doorschijnend. Direkt achter de mondrand bevindt zich weer een doorschijnende gele strook en de daarachter gelegen radiale verdikking is wit. Reeds vanaf de eerste windingen mist de schelp het bruine pigment.